

Teče víno, perlí se sklenkou,
obrys tváří tříští, slova už jdou si vstříc.
Oči svádí na blůzku tenkou,
z dlaní touha prýští,
mě srdce bouchá víc.

Závrať mám bláznivou.
Jsem prostá pout,
jak révy proud.
Jsem jak ve spánku blankytném,
volná jak vítr, žárem vína krásnější.
Víla v župánku průsvitném,
co k tůni lásky volí cesty přímější.

Závrať mám bláznivou.
Svět můj nakláníš, jak vína číš.
Sklínka o sklínku cinkne v nás,
perlivý doušek smíchu vzejde z rozpaků.

Na rtech spojí se žár i mráz.
Za malý hřích je plno velkých zázraků.

Závrať mám báječnou.
Jsem hvězdám blíž, vždyť padám výš.
Závrať mám, závrať mám
líbat mě smíš jen ty sám.